Medi natural | Oriol Fuster Cabrera | Actualitzat el 01/11/2018 a les 15:03

«L'arrosset va quedar bonissim», o la ideologia

«Travesses canyes, sents aus, i notes la radioactivitat i el DDT en el major riu de la península Ibèrica que discorre al teu costat»

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Aqb7aD4OEwM
Per al que el lector puga escoltar mentre llig

Hi ha aigua, fang i terra. Arbres. Oxigen. Animals.

El sol pon, i uns ulls percebrien la llum fondre's entre camps d'arròs. Arrossars lilosos, ara quasi rosats: ara quasi grisos, quasi blancs; ara blaus. Un automòbil aparcat fa llums, indicant-li quelcom a no-ningú, que tothom ha fugit d'allà per no fer-se engolir per la mar de canvi climàtic, i a la vora tot són restes de la bombolla immobiliària de la temporada.

I la mateixa fotografia perfecta arreu on mires, un quelcom que no dixarà mai de sorprendre't, tat? Suau monotonia, la deltaica, gronxada d'un udol dolç de kóra que puja d'un poc més al sud. Travesses canyes, sents aus, i notes la radioactivitat i el DDT en el major riu de la península Ibèrica que discorre al teu costat. Dixes enrere cruïlles entre caminois i caminals, i arribes a la barraca. Repenges la bicicleta, repenges l'ànima al perxe: que ara el sol és un cel d'explosions estàtiques i núvols d'un negre blau blanc groc; i et dixes anar, fregant l'esquena mur avall, vora una sèquia que, ai las!, un cranc ha.

-Pos me sap greu, company.

El cranc tremola, pinces alçades en amenaça.

- De veritat: me sap molt de mal. No és res personal.

Reculls del voral que separa carretera i camp d'arròs un còdol més gros que dos punys.

? Mira, paio, la vida és així. Tu has nascut, t'alimentes, te reproduïxes, ja està. Ho sé.

Sou terra, vostres siluetes, cel nuet ni lluna sense estrelles. Un barret de Saint-Éxupery.

- Ho sé, paio. Però també tinc clar el paper que hi he de jugar jo. I ets un invasor.

Les clapes de la còrnia esquerdada pell del cranc es contrauen diversos cops.

- Tu creus alimentar-te i no fer mal a ningú. Però estàs destruint llocs de treball: sí?

Cales el cigànnabis, t'encaixes la testa al barret de palla.

- Que aquí tinguéssem diners, rai: ja trobaríem la forma. Però amb el jornal no s'hi juga.

I el rebenta d'un cop de roc.